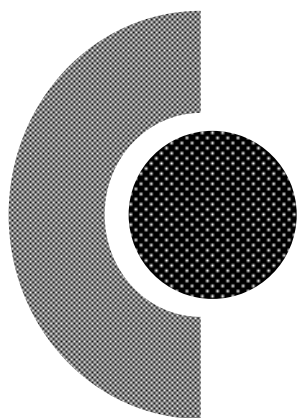

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. M. HILLEN, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 38, nr. 125 – Pasen 2007

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Klassiek met Klasse	4
Opendeurdag, een impressie	5
Sterren op de speelkoer	7
Een leuke dag uitstap	13
Oom Wanja	14
Middagsport op het LCO	17
In Flanders Fields	19
Love is in the air...	21
Scientastic	22

PASEN

hangt samen met het begin van de lente, de belofte van mooi zonnig weer en frêle heerlijk geurende bloesems. Dit jaar heeft de lente voorsprong genomen en een duidelijke hap uit de winter gebeten. De paasbloemen zullen al uitgebloeid zijn op 8 april. “Global warming”, hét – meer dan terechte - gespreksonderwerp van de voorbije maanden op wereldvlak. Is het nog niet te laat? Zijn we bereid een stukje van onze gewoontes, vrijheid en luxe op te geven voor de generaties na ons? Stofpollutie dwingt automobilisten om hun snelheid te matigen. Gevolg: 3000 boetes die dan toch betaald zullen moeten worden!

Brussel en omgeving worden opgeschrikt door de sluiting van het Heilig-Hartcollege in Ganshoren. Het noopt de Minister van Onderwijs, Frank Vandenbroucke, om sneller dan voorzien met zijn Nota voor Brussel (Ambitie, heldere afspraken en beleidskracht ter ondersteuning van de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel) naar buiten te komen. Weliswaar na samenspraak met de onderwijsparticipanten (afgevaardigden uit schoolbesturen, directies en pedagogisch begeleiders) uit de verschillende netten. De nota is gebaseerd op de bevindingen van de inspectie betreffende het onderwijs in Brussel en opent als volgt: “De onderwijsinspectie stelt vast dat vele Nederlandstalige scholen in Brussel erin slagen het studiepeil te bewaken. Zij hanteren een attesteringsbeleid dat leerlingen toelaat vlot doorheen het leerplichtonderwijs te stromen en succesvol hogere studies te volgen.”

Ook Petrus Van den Cruyce zegt in *Kerk en Leven* naar aanleiding van de sluiting van het Heilig-Hartcollege : “Toch mogen we het Nederlandstalig onderwijs in Brussel niet te negatief afschilderen. Het blijkt het meest vernieuwende van ons land.”

De rondetafelconferentie heeft naast het doorgeven van informatie en het aankaarten van problemen ook actiepunten en oplossingen opgeleverd die de minister mee wil dragen. Naast de ‘inschrijvingsplicht’ voor scholen wordt er ook gewezen op de verantwoordelijkheid van de ouders. “Indien zij een keuze maken voor het Nederlandstalig onderwijs, moet dat een bewuste keuze zijn die gepaard gaat met engagementen op het vlak van taal, participatie aan het schoolse gebeuren en ondersteuning ten aanzien van het kind!” Het succes van kinderen op school hangt immers in zeer grote mate af van de cultuur en ondersteuning thuis.

Verder benadrukt de minister het groot engagement van de leerkrachten in de Brusselse scholen en de noodzaak van continuïteit en stabiliteit bij zowel de directie als het schoolteam. Wij gaan ervoor! De ouders van de ouderraad ook! En zo hopen we iedereen te enthousiasmeren om in de mate van het mogelijke zijn schouders onder ons schoolproject te zetten!

Zalig Pasen

M. Hillen, directeur

Klassiek met Klasse

Onze avond "Klassiek met Klasse", een bezoek van twintig geïnteresseerde leerlingen van het LCO aan het Paleis voor Schone Kunsten om er te genieten van een avond klassieke muziek.

"16 maart 2007 zette het Nationaal Orkest van België zijn beste beentje voor om ons een ontspannende avond te bezorgen. We kregen de pianovirtuoos Berezovsky welgeluimd en grappend te zien. Hij haalde met ongelooflijk gemak kristalzuivere klanken uit de glinsterende vleugelpiano en speelde zelfs een onvoorzien bisnummer.

Het enthousiaste orkest onder leiding van de eveneens uitbundige dirigent Evind Aadland bracht aan Schuman, Chopin en Mendelssohn-Bartholdy een waar eerbetoon, dat dan ook luid werd toegejuicht door het publiek."

Coraline, leerling van 5A

Opendeurdag, een impressie

Op 10 maart was het weer opendeurdag op onze school. Wat meteen opviel, waren de ballonnen aan de ingang. Daarnaast zorgde meneer Darin met zijn muziek voor wat sfeer op de speelplaats. Ondertussen stonden enkele leerlingen ongeduldig te wachten op nieuwsgierigen om hen te kunnen rondleiden. In de eetzaal kon je lekkere cake en taart kopen die door de derdejaars zelf klaargemaakt

waren.

Plotseling werd je wakker geschud door niemand minder dan meneer Luyckx en zijn rockband die de aandacht naar zich toetrokken in het muzieklokaal. Verder werden er in de turnzaal sportwedstrijden gespeeld en er werd gedanst.

In het andere gebouw liepen er meer mensen rond. In het chemielokaal mochten de toekomstige leerlingen enkele proeven doen onder de deskundige leiding van meneer Fleurbaey. Het wiskundelokaal werd schitterend ingekleed. Hier kwamen

we onder andere mevrouw Mortier, mevrouw Verheyden en mevrouw Buys tegen. In het PO-lokaal kon je prachtige tekeningen bewonderen en in de bibliotheek was het vaklokaal van Engels gevestigd.

In ICT 1 kwam Nederlands aan bod en er werd onder andere een film afgespeeld. Op de trap naar de tweede verdieping merkte je al vlug een televisietoestel waarop het filmpje werd getoond dat meneer Baeyens gemaakt had over de schilderwerken in de vierdes.

Verder kon je ook mevrouw Marchand en meneer Debraeckeleeer eens bezoeken door in het nieuwe gebouw eventjes in het lokaal van Latijn binnen te stappen. De mediaklas was voor de gelegenheid dan weer omgetoverd in een aardrijkskundelokaal en op diezelfde gang kon je de lokalen van economie en informatica bezoeken. Om in te schrijven moest je bij mevrouw Hillen zijn.

Oh ja, bijna vergeten, maar op de speelplaats kon je nog deelnemen aan een quiz met mevrouw Vandevelde. En na een zware dag kon je tot jezelf komen in het godsdienstlokaal dat mooi omgebouwd was tot een meditatiekamer met kaarsen, wierook en een film. Van een geslaagde opendeurdag gesproken...

Pelle, leerling van 4B

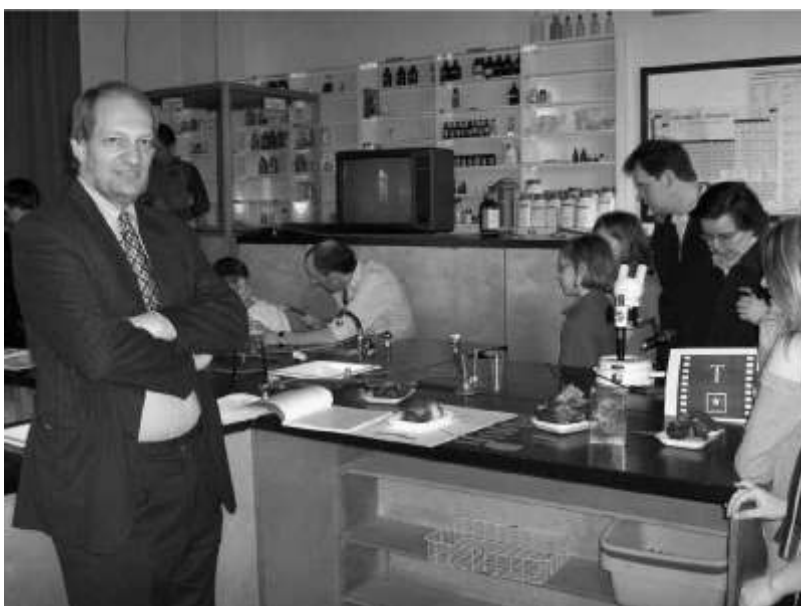
Sterren op de speelkoer

Zaterdag 10 maart 2007, 21u. Mooi weer, een heldere sterrenhemel en een geslaagde opendeurday. Dat kon ook niet anders met het originele concept dat door het team achter de culturele avond was bedacht.

Een bezoeker van LCO-polis, zoals de filmstad-voor-een-dag werd genoemd, kon auditie doen na een rondleiding achter de schermen. Welk vak pakt uit met het beste scenario? Welke diva verdient de Oscar voor beste lerares? Wie regisseert de hulpvaardige leerlingen het efficiëntst? Hollywood was nooit ver af.

De rode loper lag mooi uitgestald op de Oudergemse Croisette en deze glamourreporter liet zich meteen in de watten leggen door het professionele ontvangstcomité onder leiding van meneer Vanderstraeten. Gekleed in mooie maatpakken en tailleurs, met subtiel in het oog springende wijnrode sjaaltjes, leidden de leerlingen van de derde graad mij in het gebouw rond.

Het biologielaokaal was dit jaar helaas gesloten wegens een uit de hand gelopen vertoning van "The night of the living dead", werd me toegefluisterd.

Maar dit mankement werd ruimschoots goed gemaakt door een uitgebreide demonstratiesessie in zaal 1, het chemielokaal.

Opperalchemisten meneer Fleurbaey en meneer Halflants toonden met allerlei experimenten aan dat het verband tussen enerzijds elektriciteit, monsterachtige insecten onder de microscoop, de zuurtegraad van cola en anderzijds “De Da Vinci Code”, nog steeds een groot mysterie blijft.

Toen ik zaal 2 binnenstapte, dacht ik even op de set van Charlie's Angels te zijn beland. Doch de drie Gratiën bleken wiskundeleraresses te zijn en ze toonden met volle overgave het ingenieuze denkwerk waarmee de hoofdrolspeler van “A beautiful mind” zich bezighoudt. Mevrouw Mortier had voor de gelegenheid een bos in elkaar geknutseld en er werd dan ook een serieuze boom opgezet over het vak. Laten we niet zagen, het waren prachtige bomen en de bosnimfen van dienst, in turkoois en grijs gekleed, deden hun uiterste best om de boodschap over te brengen.

Zaal 4. Stilte in de labyrintische bibliotheek. Zou er iemand

arsenicum op de rand van de bladzijden gesmeerd hebben? Een scenario om duimen en vingers aan af te likken, maar helaas al verzonnen voor “De naam van de roos”. De stilte is hier eerder ontspannend en al snel ontwaar ik tussen het boekenstof, in de halve duisternis drie gestalten.

Aha, de leden van de “Dead Poets Society”, zijnde meneer Dehairs, mevrouw Roelandt en meneer Vandervaeren. Zoals het een echt geheim genootschap past, is de vierde stoel van de mysterieuze meneer X

leeg.

Boekenwijsheid valt

hier haast uit de rekken en alleen al van de stapels lectuur te bekijken, zal een toekomstige leerling/steracteur achterover vallen.

In zaal 5 speelt de film “Les Choristes”. Mevrouw Struye en mevrouw Vandeputte doen hun uiterste best om de leerlingen alle toonaarden van het Frans aan te leren. Wie slaagt, mag in het vijfde jaar naar Parijs om zijn/haar kunsten te tonen in “l’Olympia”. Een voorsmaakje staat al op de tafel: een prachtige maquette van de Eiffeltoren.

Vervolgens kon ik naar een animatiefilm kijken in zaal 6. In de overvloed van tekeningen leek mij het thema “De schone en het beest” het meest prominent aanwezig. De ene keer een geslaagd portret van een kip, de andere keer iets wat voor een hand moet doorgaan. Het wordt dan ook steeds moeilijker om

de traditionele metier van de artisanale tekening in stand te houden, nu de meeste studio’s uitpakken met digitale animatie.

Toen ik even de ICT-klas betrad, waar het vak Nederlands gepresenteerd werd, wist ik niet goed welke film hier nu speelde. Enerzijds leek me de aanwezige actrice te zijn weggelopen uit “Rosemary’s baby”, anderzijds kon zij ook een interpretatie geven aan de film “Alien” en meerbepaald de scène waarin het

buitenaardse wezen op het punt staat zich uit het lichaam van zijn gastheer te eten. Doch er werd te veel gelachen om over een thriller te spreken, hier werd “Legally blond” vertoond.

Op naar zaal 7, waar meneer Malfliet zijn tenten had opgeslagen. Het is te zeggen, er stond een hele mooie constructie van hout en doeken, die tegelijk dienst deed als scherm en als bezinningsruimte. Knus, gezellig, intiem, maar vooral stil. Op het programma stond dan ook “Die Grosse Stille”. Kaarslicht en wierook maakten het plaatje compleet.

De stilte werd meteen doorbroken door de lawaaimakers in zaal 8. Daar zouden de “Blues Brothers” aan het werk moeten zijn, maar het had bij momenten evengoed iets weg van “The Sound of Music” in mangaversie. Toch zat de zaal vaak vol en genoten de meeste luisteraars

van het slagwerk, de bas, de gitaren en de kop van de zanger(s). Iets voor “Idool 2070” ?

In zaal 9 werden we terug in de tijd gestuurd. Met het thema “Gladiator” presenteerden mevrouw Marchand en meneer Debraeckeeler hun vak. Wie de gladiator was en wie de leeuw, was niet meteen duidelijk. Speciaal overgevlogen uit het oude Griekenland, was het driekoppige orakel. Eerst enkele gegevens invullen en dan werd de toekomst trefzeker voorspeld: wordt het vier uur Latijn of niet?

In zaal 10 werd de bezoeker geconfronteerd met enkele natuurrampen, en dan verwijs ik niet naar de aanwezige leerkrachten, maar naar de film “An inconvenient

truth". Mevrouw Deruyver heeft het over de opwarming van de aarde, de erosie, de klimaatsveranderingen enz. in haar vak aardrijkskunde.

In zaal 11 leek aanvankelijk de Vlaamse film "De man die zijn haar kort liet knippen" te zullen vertoond worden, doch er werd een stukje "The colour of money" gepresenteerd door onze leerkracht economie, alias "Jerry Maguire". Geen makelaarsgedoe met sporters, wel aandelen kopen van de grootste

filmmaatschappijen: Columbia Tristar, Universal, Paramount, Sony enz. Als een film succes had, steeg de waarde van je aandelen. Kwam er geen kat kijken, dan daalde de waarde. Zo ging het op en af, en wisselden de chocoladen muntstukken van eigenaar.

Zaal 12 toonde "2007: a space odyssey". Wat gebeurt er als de computers eigenzinnig worden, de muizen weglopen en Windows

blokkeert? Meneer Baeyens kan het u allemaal uitleggen, ook al is hij soms moeilijk te bereiken wegens een of andere ruimtewandeling in de hoogste

sferen.

Sportievelingen moesten zich reppen naar zaal 13, de sportzaal. Daar toonde meneer Viaene, dat "Rocky 28" niet zomaar de zoveelste sequel zal zijn. Meneer Geyskens mepte erop los bij het volleyballen en bewees dat hij onterecht de hoofdrol had misgelopen in "Escape to victory".

Ten slotte trok de film "La grande bouffe" nog het meeste volk. Dat is ook niet te verwonderen met de massa heerlijke lekkernijen die

werden uitgesteld. De leerlingen van het derde jaar hadden hun uiterste beste gedaan om chocoladetaarten, kaastaarten, fruittaarten, biscuits, soezen, moezen enz. te maken.

De opbrengst van al dat lekkers gaat gedeeltelijk naar het solidariteitsproject "Born in Africa", gedeeltelijk naar de reis van het derde jaar naar Engeland. Er was zelfs een reusachtige en prachtige taart te winnen. Laten we ook de inzet van de ouders die achter de toog stonden, niet vergeten.

Was je overtuigd van je eigen kunnen? Zou je de volgende ster in een van deze films willen worden? Dan kon je auditie gaan doen bij mevrouw Hillen, onze directeur. Wie weet, speel jij volgend jaar de hoofdrol op de opendeurdag.

M. Luyckx, leerkracht Nederlands

Een leuke daguitstap

Vijf maart was alweer een leerrijke dag voor de leerlingen van 4C en 4B. In het kader van de lessen Nederlands en fysica hadden de heren Vanderstraeten en Baeyens een uitstap gepland naar de VRT en Het Huis van de Toekomst.

Idiot!

Ons alom geprezen openbaar vervoer bracht ons op onze eerste bestemming: het VRT-gebouw. Een gids leidde ons door eindeloze gangen, we mochten in verschillende studio's binnenkijken en bijna kregen we de kans om een opname bij te wonen. Helaas, het mocht niet zijn. Maar de mededeling dat we op Radio Donna zouden verschijnen maakte veel goed. Tweeëndertig enthousiaste leerlingen drongen de studio binnen en voor enkele ogenblikken waren we te bewonderen op de openbare televisie.

We vonden het jammer dat onze rondleiding erop zat, maar niet getreurd: onze volgende bestemming wachtte. Na veel omzwervingen - met dank aan Meneer Baeyens - kwamen we eindelijk bij Het Huis van de Toekomst. Even uitrusten was wel nodig voor we op sleeptouw genomen werden door de gids. Hij toonde ons de vele nieuwe snufjes waar we in de toekomst dankbaar gebruik van zouden maken, maar in onze ogen leken die vooral nutteloos en duur.

Of Het Huis van de Toekomst echt het huis van de "toekomst" is, valt nog af te wachten wat ons betreft. Maar ons dagje uit was ontegensprekelijk ontspannend en boeiend geweest.

Lindsay en Mallika, leerlingen van 4C

Oom Wanja

Op dinsdag 23 januari trokken wij, de laatstejaars, in het kader van de lessen Nederlands naar Brussel. In de Bozar konden wij genieten van Tsjechovs “Oom Wanja”.

‘Iemand nog thee?’ Met deze vraag begint en eindigt het toneelstuk ‘Oom Wanja’ van Tsjechov, vertolkt door een nieuw gezelschap uit Gent, ‘Mathilde speelt’. Deze toneelgroep slaagt erin om het toneelstuk, dat normaal gespeeld wordt met acht personages, te reduceren tot de vijf belangrijkste figuren van het verhaal. Een prestatie op zich.

Een professor en zijn tweede vrouw, Jelena, komen aan op het landgoed van zijn eerste overleden vrouw. Ze hebben gehoord dat oom Wanja depressief is en moeten er dus op toezien dat het landbouwbedrijf van Wanja, dat hij runt met Sonja, de dochter van de

professor, niet failliet gaat. De komst van de twee stadsmensen zorgt voor heel wat veranderingen: zowel de vaste dokter als oom Wanja worden op slag verliefd op de knappe, jonge vrouw, Jelena. Daarenboven komt nog dat Sonja hopeloos verliefd is op de dokter, maar die is verblind door zijn gevoelens voor Jelena. En last but not least, Jelena zelf blijkt ook gevoelens te hebben voor de bijzondere dokter.

Zorgen deze perikelen ervoor dat de hele familie uit elkaar valt of kent dit verhaal toch nog een goed einde?

Spannend, zou je zo zeggen. Helaas is dit niet het geval in het begin van de opvoering. De vijf personages staan op één horizontale rij en stellen elkaar voor op een verwarrende en ietwat saaie manier. Dan hoop je wat je altijd hoopt bij een schoolvoorstelling: dat het stuk snel afgelopen is !

Maar na een kwartier verandert de opstelling van de personages en dan begint het verhaal op gang te komen. Het is te vergelijken met een locomotief, die komt ook traag op gang. Het typische schoolvoorstellingengevoel verdween beetje bij beetje, en naar het einde toe is er zelfs een climax, waarbij je van het verschieten uit je stoel wordt gekatapulteerd: wat twee gewerschoten al niet kunnen doen! Het eindigt dan weer rustig, zoals het begonnen is.

Het drama-aspect speelt een grote rol: Wanja is depressief, Jelena voelt zich niet goed in haar vel en weet niet wat ze wil, Sonja zit met een onbeantwoorde liefde, de professor wordt geplaagd door jicht, en de dokter vraagt zich af hoe het verder moet met het milieu als alle mensen er hun voeten aan vege. Dit zijn ook meteen hedendaagse problemen: milieuzorg, depressiviteit, schoonheid, die je zeker niet gelukkig maakt, maar je wel verzekert van een hoop mannelijke aandacht, in tegenstelling tot een lelijk eendje.

Drama wordt op tijd afgewisseld met humor: wanneer de dokter op een totaal onverwacht moment met zijn bloot achterste naar het publiek gekeerd staat, en er vervolgens, om er zeker van te zijn dat iedereen het gemerkt heeft, nog eens extra de aandacht op vestigt door te doen alsof hij juist daar jeuk heeft, ligt de zaal voor een eerste en laatste keer plat van het lachen.

De bedoeling van de decors en de muziek tussen de scènes is niet altijd even duidelijk. Tijdens de eerste scène wordt er helemaal geen decor gebruikt en moet het publiek het stellen met slechts de personages. Dit verklaart misschien ook waarom het begin zo slaapverwekkend is, hoewel er op het acteertalent niets aan te merken valt.

Voor de slaapkamerscène wordt er een doek aan het plafond vastgemaakt. Dat het door de acteurs zelf gedaan wordt, is vrij amateuristisch, maar zeker origineel. Maar waarom daar een doek werd opgehangen, is me nog altijd niet duidelijk. Tijdens het stuk worden een paar attributen gebruikt, zoals flessen, die ook deel uitmaken van het decor.

De muziek is overbodig, want hoewel het bij de stemming van de personages hoort, heeft het niet veel te maken met het verhaal.

Het is wel heel duidelijk dat het decor en de attributen niet op de eerste plaats komen, en dat de acteurs primeren. Gelukkig maar, want het acteerwerk is gelijk aan topklasse. Dirk Buyse, Joke Devynck, Wennie De Ruyck, Dries Verheggen, die ook voor de regie had gezorgd en Twiggy Bossuyt hebben goed begrepen dat een werk van Tsjechov niet door de eerste de beste vertolkt kan worden. Één uur en een half, is het op en top genieten van hun acteertalent.

Er is wel één negatief aspect: de acteurs zijn niet altijd even verstaanbaar, maar misschien komt dit door de kwaliteit van de zaal; voor de voorstelling begon, werd het publiek in een minizaaltje gepropt, en moest het op doodgewone stoelen gaan zitten, wat ervoor zorgde dat het podium niet

helemaal zichtbaar was. Dit ligt natuurlijk aan 'Bozar' en niet aan de toneelgroep.

Drama, ironie, cynisme en humor, 'Oom Wanja' is hier een perfecte combinatie van. Het boeit niet van begin tot einde, maar eens je door het verhaal wordt meegesleurd, leef je je helemaal in in de situaties en barst je van nieuwsgierigheid om het einde te kennen.

Ik heb er alvast iets uit geleerd: Maak jezelf nuttig in het leven !

Ann, leerling van GA

Middagsport op het LCO

Tijdens de periode januari – maart kwamen de sporten handbal en basket aan bod. Tevens werden een aantal wedstrijden ten voordele van “Born in Africa” gespeeld. De toeschouwers betalen voor deze matches een inkom van 50 cent als steun voor het project. In volgende tabel een overzicht van de gespeelde wedstrijden.

datum	sporttak	klassen	uitslag
do 11/01	handbal jongens	3ab-3cd	afgelast
vr 12/01	handbal meisjes	3ab-3cd	10 - 17
ma 15/01	handbal gemengd	4ab-4cd	16 - 11
do 18/01	handbal gemengd	4ab-4cd	21 - 5
vr 19/01	pedagog.studiedag		
ma 22/01	handbal gemengd	4b-4c	10 - 17
do 25/01	voorbehouden 3 ^o gr	voetbal 5 ^o - 6 ^o j	4 - 6
vr 26/01	<i>"Born in Africa" sponsoring</i>	Basket Lkr - 5 ^o jaars	26 - 24
ma 29/01	handbal meisjes	4 ^o jaar- 5 ^o jaar	15 - 15
do 01/02	handbal jongens	4 ^o jaar- 5 ^o jaar	18 - 25
vr 02/02	voorbehouden 3 ^o gr	badmintontornooi	
ma 05/02	basket meisjes	3ab-3cd	4 - 12
do 08/02	basket jongens	3ab-3cd	14 - 17
vr 09/02	<i>"Born in Africa" sponsoring</i>	Volley Lkr - 3 ^o graad	3 - 0
ma 12/02	voorbehouden 3 ^o gr	Basket 5 ^o - 6 ^o jaar	36 - 16
do 15/02	inhaalwedstrijden	3ab-3cd	???

datum	sporttak	klassen	uitslag
ma 26/02	basket gemengd	4a-4b	25 - 16
do 01/03	basket gemengd	4b-4c	21 - 27
vr 02/03	<i>"Born in Africa" sponsoring</i>	oefenen 000	
ma 05/03	basket gemengd	4b-4c	afgelast
do 08/03	basket jongens	4a - 4c	???
vr 09/03	basket meisjes	4 ^o - 3 ^o jaar	???
ma 12/03	basket gemengd	1a1-1a3	23 - 19
do 15/03	basket gemengd	1a2-1a4	25 - 0
vr 16/03	<i>"Born in Africa" sponsoring</i>	Basket Lkr - 3 ^o jaar	42 - 26
ma 19/03	basket gemengd	2a-2b	4 - 22
do 22/03	GO-reeks 1 ^o +2 ^o gr.	3 ^o graad	
vr 23/03	GO-reeks 1 ^o +2 ^o gr.	3 ^o graad	
ma 26/03	basket gemengd	2b-2c	Nog te spelen
do 29/03	basket gemengd	2a-2c	Nog te spelen
vr 20/04	basket gemengd	1 ^o - 2 ^o jaar	Nog te spelen

THE EASTER BUNNY GETS A RUDE AWAKENING.

In Flanders Fields

De leerlingen van het vijfde jaar brachten naar jaarlijkse gewoonte een bezoek aan Ieper en omgeving in het kader van de lessen geschiedenis. Het thema is natuurlijk de Eerste Wereldoorlog. In de les Duits hadden ze al in brieven kunnen lezen wat de soldaten vonden van hun verblijf aan het front. Ze waren amper ouder dan de vijfdejaars zelf.

Rond Ieper konden we de laatste overblijfselen ter nagedachtenis van de Grote Oorlog bezichtigen. De dag begon met een bezoek aan de Menenpoort, waarop duizenden namen van vermiste, gesneuvelde jonge Britse soldaten (van het Gemene Best) gegraveerd staan. Elke avond wordt de herinnering levend gehouden door het spelen van de Last Post.

Dan trokken we naar het mooie museum Flanders Fields, in de oude lakenhallen. We kwamen aan de hand van een personage te weten, wat de impact van de oorlog op het dagelijkse leven was. Ook leerden we dat de oorlog slecht voorbereid was en dat er vaak geïmproviseerd werd ten koste van duizenden jonge soldatenlevens.

Aanvankelijk trokken de soldaten in Napoleontische kledij naar het slagveld: met paarden, sabels, mooi versierde kostuums en pinhelmen, om uiteindelijk

vast te stellen dat ze vier jaren lang zich zouden moeten ingraven in de modder.

Dan is er nog het verhaal van Ieper, de stad die midden in het strijdgewoel lag en waarvan niets overbleef na de oorlog. De heuvels rondom de stad hebben een langere geschiedenis dan een Vlaamse wielervedstrijd laat vermoeden.

Na de middag bezochten we de plaats waar de soldaat John McCrae zijn bekende gedicht "In Flanders Fields" schreef. Het gaat om een Brits kerkhof van het 49ste regiment (dat bestond uit enkele duizenden soldaten). De jongste gesneuvelde soldaat was 15 jaar.

Een beetje verder is er de gedenkplaats Hill 62. In het museum kan men heel wat oud ijzer en kitsch bewonderen. Er zitten zelfs stukken uit de Tweede Wereldoorlog in de collectie. Interessant zijn de oude houten kijkdozen waarin men een aantal valse foto's van het front kan bekijken. Het café toont vooral wat een knutselaar zoal uit een oude obus kan halen: paraplubak, wandklok, enz. Het leukste onderdeel is de simulatie van de loopgraven. Er zijn hele stukjes onder de grond: stikdonker, modderig en veel te laag om het parcours zonder builen of schrammen af te leggen.

Dan was het tijd om naar huis te gaan, naar een veilige plek waar men rustig 18 jaar kan worden en verder studeren.

M. Luyckx, leerkracht Nederlands

Love is in the air...

Onder het motto: "Breng eens wat mensen dichterbij elkaar", maakten leerlingen van het eerste en het derde jaar in februari samen een valentijnskaartje.

Aan dit gebeuren ging een grondige voorbereiding vooraf. De leerlingen van het eerste jaar zorgden tijdens de les Nederlands voor een prachtig gedichtje. En de leerlingen van het derde jaar toverden zich tijdens een les informatica om tot ervaren docenten.

Op 8 februari was het zo ver. De leerlingen van het derde jaar (de docenten) verdeelden zich over twee computerlokalen. Zorgvuldig werd aan elke docent een leerling toegewezen.

Mevrouw Deferm kon haar ogen niet geloven. De (soms stoute) jongens van het eerste jaar waren nog nooit zo geïnteresseerd en zo braaf. Had de uitstraling van de meisjes uit het derde jaar hier iets mee te maken? Of waren de eerstejaars gewoon onder de indruk van de vakbekwaamheid van hun docenten? We zullen het nooit weten.

Het resultaat mocht er in ieder geval zijn. De leerlingen maakten prachtige tweezijdig bedrukte valentijnskaartjes. Deze kaartjes werden (stiekem) in kleur afgeprint zodat ze door de eerstejaars mee naar huis konden genomen worden.

Wat er daarna met de kaartjes gebeurd is, is voor ons een raadsel. Het zou ons echter niet verbazen mochten er binnenkort enkele kaartjes teruggevonden worden bij de leerlingen van het derde jaar.

T. Baeyens, leerkracht informatica

Scientastic

Op dinsdag 16 januari 2007 bezochten de wetenschappers van het derde jaar het museum Scientastic. Dit is wat zij er van vonden:

Onze eerste reactie was niet alles! Een museum in een metrostation? Na de eerste proef met een glazen spiegel dachten we al anders. Een meneer die uitleg gaf bleek ze niet allemaal op een rijtje te hebben! Door gezichtsbedrog leek de man te zweven, stokken uit zijn oren te halen en bleek hij ook nog eens vier handen te hebben.

Een andere leuke proef was die van de dobbelsteen, we dachten dat de dobbelsteen zweefde maar het was een optische illusie. De dobbelsteen was in een soort bokaal (open van boven) en door de weerkaatsing van het licht op die bokaal denk je dat de dobbelsteen van boven zweeft.

In het museum was er een proef waarbij je in een kamertje kwam waarin er een doek voorbijkwam dat op een muur leek. Hierdoor kregen we de indruk dat we naar omhoog gingen. Zo werd er bewezen dat onze ogen een belangrijke rol speelt voor het evenwicht en hoe we bewegen.

Natuurlijk zijn er ook nog andere evenwichtsorganen die er voor zorgen dat we ons evenwicht kunnen behouden.

In het begin leek het een beetje saai, maar al snel hadden we door dat het zeer leerzaam was. We hebben veel bijgeleerd, vooral: je ziet niet altijd wat je denkt.

T. Baeyens, leerkracht informatica en enkele leerlingen van het derde jaar